

**Miracvla Quæ Ad Invocationem Beatiss. Virginis Mariae,
Apvd Tvngros, Camberones, Et Servios In Hannonia; ac
Dominam Gaudiorum in Picardia vulgò Nostre Dame de
Liesse dictam effulsere**

Caoult, Walrand

Coloniae Agrippinae, 1607

Planè admirando miraculo supradictus Dominus Hector à cæcitate liberatur, qua per triennium grauabatur: simulque mulier hominum & equoru[m] protrita pedibus, ad Mariæ sacellum delata, protinus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59700)

fuit ad triennium marito, iuxta quem loca
ta est in ædícula Tungrens.

PLANE ADMIRANDO MIRACULUM
supradictus Dominus Hector à cecitate liberatus
qua per triennium grauabatur: simulque multum
minum & equorum prostrata pedibus, ad
Marie sacellum delata, protinus
reuixit.

C A P. II.

Decimo octauo Iunij, anni millesimo
nonagesimi supradictus Hector
noctis undecima monitus est ab Anglorum
iussu Diuæ Virginis arma sumere, & suppo-
ferre Francorum Regi Philippo id nono
primo. (Huius Hectoris præclara etiam sunt
cap. 2) Hic regnauit anno millesimo quingentesimo,
gesimo, usque ad annum millesimum centum
simum vigesimum) qui non procul a To-
co Neruiorum Insulas versus, castrametum
erat. At Hector, quod cæcus esset, inno-
ni huic fidem habere non audebat, cum
mans sibi illud esse per phantasma, do-
secundo & tertio fuisset eadem de re com-
nitus duabus scilicet noctibus subsequen-
bus. Quæ causa fuit cur magnam sibi armato-
rum, clientum & mercenariorum manus
armatam collegerit, obuiamque Regi, qui
iam diuinitus hac de re commonefactus

rat cum certa spe adipiscendæ victoriæ, pro-
dicat: nam pridie in Concilio decretum fue-
rat vt Rex Tornacum sese reciperet, ibique
belli successum expectaret, tum ob magnam
hostium numerum, quorū caput erat comes
Flandriæ, tum etiam ne Francia, Regio san-
guine orbata mœreret. Nam filij Regis alibi
erant in armis, atque ita in vitæ discrimine.
Castra hinc inde in mutuū occursum &
conflictum sibi proxima quum essent (idque
Dominica die ipsoque festo sancti Ioannis
Baptistæ) Tungrensis Dynastes, pro innata pi-
etate volens numini supplicare, conuersus ad
locum vbi erat in veneratione beata Virgo,
finita precatōne, visum sic recuperauit, ac si
nunquam antea fuisset cæcus. Contigit hoc
in præsentia Regis ac totius exercitus. Vnde
ingenti cum cordis affectu gratiæ Deo, Virgi-
nique matri ab omnibus sunt actæ: factoque
in hostes impetu memorabilis & miraculosa
victoria penes Regem stetit. Hoc ipso die tres
filij Regis alij in orbis partibus illustri victo-
ria, superatis hostibus, sunt potiti. Quæ res
permouit Regem vt Tungros peregrinatio-
nem susciperet, vbi & elegatissimam crucem,
in qua portio Dominicæ crucis inerat, quæ
etiamnum hodie visitur in ecclesia Tungren-
si, donauit cum pluribus sacris reliquijs; vt,
parte vestis beatæ Virginis, brachij sancti Ste-
phani, ossium sanctorum Petri & Pauli, cum

tribus magnificis calicibus, tribus dalmaticis, totidemque cassolis, Diaconorum & subdiaconorum ornamentis aureis lilijs cyaneo in campo fulgentibus, fago militari quo indotus usus erat in die victoriae, collato insuper ingenti thesauro in usum ecclesiae. Quum autem immodica esset affluentis populi turba his quidem Regis, alijs autem recens illustri nati Hectoris videndi studio concurrentibus, mulier quaedam ab Huflegnies Ioanna nomine molitoris vxor, in consertam multitudinem audacius quam par erat, irrupens, hominum equorumque pedibus obtrita periit. Quis multis? In ædiculam beatæ Virgini sacram, ubi Rex & proceres sacrum audiebant, illam subito reuixit, membris omnibus incolumis. Ex hoc miraculo, ædicula sacra longè lateq; innotuit, eique à summo Pontifice, ac Regis facta est potestas erigendæ Sodalitatis, quæ etiam per vniuersam regionem dono acquirendi quòd in ædiculæ ipsius lucra & emolumenta cederet, sicuti ex actis constat authenticis. Porro institores, quorum præsertim intuitu fuit erecta sodalitas, soliti erant quotannis concinnandas curare tres candelas magni ponderis in honorem beatissimæ Virginis, persoluebantque dictæ ædiculæ prædicti mercium institores tributum duarum centarum librarum cum aliquanta pecunia, vt ex illorum priuilegijs liquet.

HOMO QUIDAM, INVOCATA B. Virgine, mirabiliter à mortis præservatur periculo cum vxore sua, quæ edito fœtu mortuo, vbi is Tungrum delatus super altare est depositus, fufis à patre precibus suscitatur, baptisatur, exim. deq̃ue superuixit 18. annis.

CAPVT XII.

ANno millesimo quateruicesimo decimo sexto, die Septembris quarta, Ioannes à Spina ciuis Insulanus mercator panariarius, nocte dum à cœna redit, ad quam euocatus fuerat à quodam amico (cui nomen erat Petrus Esclusanus) in ipso foro commorante inter campanam & turrim ciuicam, incidit in quinque sicarios micronibus & gladijs armatos, qui hominem cœsum, punctimque ferientes pro mortuo reliquerunt. Exclamore & strepitu vicini festinanter accurrunt, eumque in proximas ædes deferunt, ac vestibus mortuum, aut certè mox mortuū rati spoliant; videbant enim vestes hîc illîc dissectas, ad hominem sanum præter spem reperiunt, & vehemèter mirantur, quaruntq̃ ex eo quî fieri id potuit. Quibus ille; Ego inquit, gloriosâ Virginē Tungrelem inuocaui, p̃ quâ & seruatus sū. Illa enim multos ictus lethaliuolētia illatos sustinuit. Interim fama tristior ad vxoris ei⁹ aures puenit, cū scilicet vel iugulatū, vel certè mortuū p̃ximū esse; tū illa

lmatib;
& subdia
yanco in
uo indio
o insuper
Quum
ali turb
is illum
rentibus
na nomi
alitudin
hominū
ij. Qu
sacram
t, illat
columi
gē lateq
ac Reg
is, quin
o acqui
& emolu
authe
ertim in
quotan
elas me
a Virg
prædict
um cert
ex illorū

HO.